

„Нѣка кажтъ кучки-кляфки :
 „Не е Вредка за баржшѣ :
 „Тя е силна, ей-па ли
 „Лай тя Слона да свали !“ —

Разумътъ на баснята.

Всѣкий знае, че Слонътъ е грѣмодно животно, безъ сравнение по голѣмо отъ най голѣмия бикъ. А Вредка е кученце, едвамъ педяй отъ земята, дѣто ще се рече, какво тя може да стори на Слона ? Но трѣбва да се исповѣда, че честичко се случва, че и между хората се срѣщатъ прилични на тая Врѣдка, която лая на Слона. — Съ името Слонъ въ баснята се разумева чловѣкъ силенъ съ умътъ си, чутовенъ по работитѣ си, врѣхъ когото и зарадъ туй всѣкий глѣда ; — пакъ съ кученцето Вредка се разбиратъ онѣзи мѣнички и дребни хорица — низки душици, които съ туй салъ мислятъ да се и покажтъ, че врѣхъ всѣкого крѣкатъ. А пакъ ние най много обичае да мѣмримъ на постаритѣ отъ насъ. — Тѣй, на примѣръ, въ очитѣ на нѣкого и за туй само е нѣкой-си недобѣръ, защото е туренъ за голѣмъ, макаръ че той умно и честно да си кара работата, но сѣ ще се намѣрятъ кляфки, които ще укорятъ и осѣдятъ всѣкою негова стѣпка. Чловѣкъ разуменъ, то се знае, не дава ухо на туй, никакъ ги не чува и върви си изъ пѣтя, както въ баснята слонътъ ; — Но, на случай, нѣкога тѣй сврастнува, щото кляфката Вредка языка си прехапва, подгънва опашка и веке не залайва, а салъ доземашъ, катъ скимти. . . .